

31 Ιανουαρίου 2026

Ο Άγιος Νεομάρτυς Ηλίας ο Αρδούνης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μαρτύρησε στην Καλαμάτα στις 31 Ιανουαρίου 1686

Ο άγιος καταγόταν από την Καλαμάτα και ήταν κουρέας στο επάγγελμα. Επειδή ήταν άνθρωπος συνετός και έμπειρος στα κοινά, οι προεστοί τον είχαν σε εκτίμηση και τον συμβουλευόνταν.

Κάποια φορά ,που συζητούσαν διάφορες υποθέσεις ,έκαναν λόγο για τις συμφορές, τα βαριά χρέη και τα όσα μύρια βάσανα που περνούσαν οι Χριστιανοί. Ο άγιος τότε, με πολλή θλίψη, τους συμβούλευσε ότι πρέπει να προσπαθούν να ελαφρύνουν με κάθε τρόπο τους Χριστιανούς από τη βαριά φορολογία, διότι κινδυνεύουν ν' αρνηθούν την πίστη τους και να εξισλαμιστούν. Οι προεστοί διαφωνούσαν μαζί του λέγοντας ότι οι Χριστιανοί δεν κινδυνεύουν ν' αρνηθούν την πίστη τους. Τότε εκείνος τους λέει, εμένα αν κάποιος μου δώσει ένα φέσι γυρίζω το φύλλο. Τότε ένας προεστός, για αστείο, έστειλε και του αγόρασε ένα φέσι. Εκείνος πήγε αμέσως στον δικαστή και έγινε μουσουλμάνος. Γεγονός που λύπησε όλους τους Χριστιανούς.

Μετά από λίγο καιρό συναισθάνθηκε το σφάλμα του, έφυγε από την πατρίδα του και πήγε στο Άγιο Όρος. Εκεί εξωμολογήθηκε με μεγάλη συντριβή το λάθος του, έκανε τον κανόνα του και μυρώθηκε με το Άγιο Μύρο. Έγινε μάλιστα και μοναχός στο Άγιο Όρος, όπου παρέμεινε οκτώ χρόνια. Η συνείδησή του όμως τον έτυπτε πάντοτε για την άρνησή του. Γι' αυτό πήγε σ' ένα ενάρετο πνευματικό ο οποίος τον συμβούλευσε να πάει στην Καλαμάτα και εκεί να ομολογήσει τον Χριστό.

Με την ευχή του πνευματικού γύρισε στην Καλαμάτα. Εκεί αποκάλυψε τον σκοπό του στους πνευματικούς, όμως εκείνοι τον εμπόδιζαν, φοβούμενοι μήπως δεν αντέξει το μαρτύριο. Ο άγιος όμως έχοντας μεγάλο πόθο για το μαρτύριο, αφού κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, άρχισε να κυκλοφορεί μέσα στα σοκκάκια της πόλης καθώς και στο παζάρι. Κάποια στιγμή οι Τούρκοι τον γνώρισαν και του λένε, εσύ δεν είσαι ο Μουσταφά Αρδούνης;

Ναι, τους απάντησε με θάρρος, εγώ είμαι, όχι όμως Μουσταφάς αλλά Ηλίας και Χριστιανός Ορθόδοξος και άρχισε να κατηγορεί τη θρησκεία τους χωρίς να φοβηθεί καθόλου και να κηρύττει τον Χριστό αληθινό Θεό.

Μόλις τ' άκουσαν αυτά, τον άρπαξαν οι Τούρκοι και δέρνοντάς τον και σπρώχνοντάς τον, τον οδήγησαν στον δικαστή. Στην ερώτηση του δικαστή ομολόγησε τα ίδια λόγια. Ο δικαστής τον έκλεισε στη φυλακή μήπως και αλλάξει γνώμη. Έμεινε αρκετές ημέρες βασανιζόμενος. Τον οδήγησαν για δεύτερη φορά στο δικαστήριο. Σε σχετική ερώτηση του δικαστή απάντησε: Τι με ρωτάς; Ακόμα κι αν μου κάνετε μύρια βάσανα, δεν είναι δυνατόν ν' αρνηθώ τον Κύριό μου Ιησού Χριστό, κάνε μου ό,τι θέλεις

Ο δικαστής τότε διέταξε να τον κάψουν με χλωρά ξύλα. Τον άρπαξαν οι δήμιοι και τον οδηγούσαν στον τόπο της καταδίκης.

Στο δρόμο κάποιος του κατέβασε κυριολεκτικά την πλάτη με μια σπαθιά. Ο άγιος

χωρίς να δειλιάσει, χαρούμενος, με περισσότερο θάρρος, προχωρούσε ψάλλοντας τους ψαλμούς του Δαβίδ. Όταν έφθασαν στον τόπο της καταδίκης, τον έριξαν στη φωτιά. Το θαυμαστό είναι ότι, ενώ παρέδωσε την αγία του ψυχή μέσα στην πυρά, όταν έσβησε η φωτιά το άγιο λείψανό του είχε μείνει άθικτο. Δεν είχαν καεί ούτε τα ράσα του ούτε τα γένια ούτε τα μαλλιά του. Τη νύχτα, οι φρουροί έβλεπαν το ουράνιο φως που κατέβαινε και περικύκλωνε το τίμιο λείψανο του μάρτυρος και έλεγαν επειδή δεν τον έκαψε η φωτιά, έστειλε ο Θεός φωτιά από τον ουρανό για να τον κάψει.

Οι Χριστιανοί πήραν το άγιο λείψανο του μάρτυρος και το έθαψαν δίνοντας πολλά χρήματα

Όταν έκαναν την ανακομιδή μια καταπληκτική ευωδία γέμιζε τον τόπο.

Η κάρα του Αγίου ευρίσκεται στην Ι. Μ. Βουλκάνου στη Μεσσηνία.